

Saarna 11.6.2023 juhlamessussa, Kerimäen kirkko 175 vuotta, 2. su helluntaista.

Matt. 13:44–46

Evankeliumista Matteuksen mukaan, luvusta 13

Jeesus sanoi:

”Taivasten valtakunta on kuin peltoon kätkeyty aarre. Kun mies löysi sen, hän peitti sen uudelleen maahan, ja sitten hän iloissaan myi kaiken minkä omisti ja osti sen pellon.

Taivasten valtakunta on myös tällainen. Kauppias etsi kauniita helmiä. Kun hän löysi yhden kallisarvoisen helmen, hän myi kaiken minkä omisti ja osti sen.”

Päivän aiheesta ja evankeliumista tulee mieleen muisto lapsuudesta eli reilun 50 vuoden takaa. Siihen liittyy peltirasia, ehkä keksipakkaus. Saimme veljieni kanssa jostakin idea tehdä aarre ja kätkeä se metsään.

Kokosimme kauniita nappeja ja muita meistä kauniilta näyttäviä esineitä tuohon peltirasiaan. Sitten menimme lähelle peltojamme, joita sanoimme Notko-pelloiksi. Siinä oli aho ja sen laidalla yksinäinen kuusi. Kätkimme tuon aarteemme kuusen juurelle ja ajattelimme käydä myöhemmin katsomassa, olisiko se tallessa. Aarteen myöhempi tarkastelu taisi jäädä tai en muista tarkasti, miten siinä kävi. Nyt siellä ei ehkä olisi kuin ruostuneet rasian jäännökset ja ehkä jotakin muuta.

Tälläkin mäellä kaivettiin tavallaan aarretta 178 vuotta sitten. Tänne kaivettiin iso monttu, mutta siihen ei tietävästi haudattu nappeja eikä muitakaan esineitä. Tälle Aittokannan mäelle kaivettiin kirkon perustuksia varten iso kuoppa, jonka suuntaa kaivajat joutuivat kertaalleen myös muuttamaan.

Kaivamisen jälkeen aarre tehtiin tähän näkyville, se aarre, jossa nyt vietämme tätä juhlapäivän messua.

Tämä aarre tuntuu meistä monista ihmisistä hyvin arvokkaalta, vaikka samalla tiedämme, mitä tämän aarteen vaaliminen vaatii. Minulle se tuntuu siksikin arvokkaalta, että esivanhempamme isän puolelta ovat asuneet vanhan Kerimäen alueella vuosisatoja. Siten heitäkin todennäköisesti osallistui tämän kirkon rakentamiseen vuosina 1844-47.

Tänään tämän aarteen vihkimisestä tulee kuluneeksi 175 vuotta. Tämäkin aarre liittyy taivasten valtakuntaan, josta Jeesuksen vertaukset tai opetuskertomukset kertovat. Tämä aarre, Kerimäen kirkko viestittää taivasten valtakunnasta. Ja onhan tämä otettu tunnetussa romaanissa myös enkeleiden tukikohdaksi!

Evankeliumissa Jeesus kertoo kahdella yksinkertaisella kertomuksella, miten tärkeä aarre taivasten valtakunta on. Jeesus itse julisti, että hänessä taivasten valtakunta, Jumalan valtakunta tuli maailmaan. Hän julisti, että se voidaan löytää ja omistaa hänen kauttaan ja hänessä.

Meillä ihmisillä on monenlaisia aarteita. Monet niistä ovat näkyvää omaisuutta. Maailmanlaajuisesti suurimpia aarteita ovat vaikkapa Britannian kruununjalokivet tai maailman suurin timantti. Aarteiden etsinnästä on lukemattomia romaaneja, tarinoita ja elokuvia. Aarteita on etsitty ja ryöstetty muinaisten valtakuntien haudoista ja temppeleistä kuten faaraoiden haudoista tai inkojen asuinsijoilta ja niin edelleen.

Pienenä lapsena meille oli suurta löytää jokin kaunis esine tai saada muutama kolikko rahaa. Ne olivat aarteitamme.

Elämä oli yksinkertaista ja jopa rahallisesti köyhää, mutta silti se oli rikasta. Ilman ruokaa ja vaatteita emme koskaan olleet. Marjoja poimimalla saimme omaa rahaa ja ostimme omat kellot. Myöhemmin ostin sitten kesätyörahoilla farkut, joiden hintaa ei kehdannut edes vanhemmille kertoa, ellei ollut pakko. Olin joskus kateellinen toisten perheiden lapsille, joilla oli kenties enemmän, mutta sittemmin olen ajatellut, että elämä on vain ollut erilaista. Ja nuo muistot omasta lapsuudesta ja nuoruudesta taitavat olla tuttuja monelle ikäpolveni ihmiselle ja nuoremmillekin.

On hyvä miettiä, mikä on elämän todellinen aarre. On tärkeää tehdä työtä ja saavuttaa kohtuullinen elintaso. Monet haluavat jopa rikastua ja pitävät sitä suurimpana asiana.

Mitä on elämän rikkaus? Mikä on aarre, joka tuo merkityksellisyyden elämään? Ulkonaiset asiat ovat tärkeitä ja kuitenkin ne ovat elämän puitteita. Elämän aarteet ja rikkaudet ovat sittenkin ehkä enemmän sisimmän, sydämen asioita.

Läheiset ihmiset ovat aarre. Mahdollisuus tehdä työtä ja palvella on elämän rikkautta. Luonto, isänmaa, vapaus ja rauha ovat arvokkaita aarteita. Kun nyt Ukraina taistelee olemassaolostaan ja vapaudestaan, me muistamme kiitollisina menneitä polvia, jotka taistelivat maallemme vapauden. Ehkä tänä aikana osaamme olla siitä enemmän kiitollisia kuin aikaisemmin. Viime sunnuntaina tämän aarteen merkiksi nostimme jälleen siniristiliput salkoihin!

Päivän teema puhuu katoavista ja katoamattomista aarteista. Toivomme tämän kirkon seisovan ikuisesti ja uskon tämän seisovan tässä vuosisatoja. Tärkeätkin rakennukset kuuluvat kuitenkin niihin ajastaan katoaviin, mutta tämä kertoo katoamattomista aarteista. Tämä kertoo taivasten valtakunnasta.

Kirkko ja sen kupolin risti kertovat siitä, mitä voimme sydämissämme omistaa ja mitä kukaan ei voi ottaa pois eikä hävittää. Rakkaus on katoamaton aarre. Taivasten valtakunnan omistaminen sydämissämme on katoamatonta. Hyvyys, jonka Jumala meissä synnyttää, on katoamatonta.

Kun aloitin muistelemalla lapsuusaikoja niin päätän myös samanlaisiin ajatuksiin. Aarre ja elämä rikkaus on palata lapsuuden kokemusmaailmaan. Kun näemme jotakin ihmeellistä ja kaunista, pidämme sitä arvokkaana aarteena ja haluamme vaalia sitä. Kun luotamme toiseen ihmiseen, se on aarre. Kun luotamme Jumalaan, se on aarre. Sydämen eheytyminen, rauhan, armon ja ilon löytäminen on aarre. Auttakoon hyvä Jumala löytämään nämä aarteet!